

1. Za vesnici stával,
tam kde dobytek se pas
nikdy s nikým nemluvil,
nikdo neznal jeho hlas
vždy zůstal jenom na chvíli
a důstojnou měl tvář
často jen tak prošel polem,
jako dobrý hospodář
a nikdo neví, odkud se tu vzal.

R: Byla vám to záhadná věc
že kdykoliv se objevil
ten divný cizinec
jako by nám tím chtěl něco říct

2. Když viděli ho poprvé,
držel v rukou meč a štít
prý za blázna ho měli,
ale nechali ho být
a do týdne se vojna zvedla
bůhví proč a zač
jen rychle prošla krajem,
v patách za ní křik a pláč
a nikdo neví, kde se ten muž vzal.
3. Když jednou přišlo sucho
nejhorší za sto let
on objevil se znova,
prošel ke studni a zpět
pak se v noci spustil liják,
blesky byly tam a sem
a přitom hvězdy zářily
na nebi bezmračném
a nikdo neví kde se ten déšť vzal.
4. Už dávno se tu neválčí
a úrody je dost
čas na práci i na lásku
a důvod pro vděčnost
to cizinec když před léty
se zjevil naposled
prý na tváři měl úsměv
a v ruce bílý květ
A pak už víckrát nevrátil se zpět.
5. Když mně to děda vyprávěl,
tak zrovna kvetl vřes
a já si vzpomněl na dětství,
vidím to jako dnes
Jako kluk jsem potkal lovce,
nesl přes rameno síť
pak i já svou první rybu chyt'.
6. A pak jsem jednou za bratrem
až do Dublinu jel
já na nedělní mši s ním
tehdy do kostela šel

Tam na zdi visel obraz,
měl už oprýskaný rám
ten muž co se z něj díval,
to byl svatý Patrik sám
a já najednou věděl, že ho znám.

A já najednou věděl, že ho znám.